

2:o i fråga om användande af ett belopp å besparingarne af anslaget till Nationalmusei inredning, för restaurering af oljefärgstafvor, m. m.;

— — — — —

— — — — —

Uppå Stats-Rådets underdåniga tillstyrkande fann Kongl. Maj:t godt berörda förslag, sådana de finnas detta protokoll bilagda, i nåder gilla samt befallde, att i enlighet dermed nådiga Propositioner skulle till Riksdagen aflåtas.

Ex protocollo
O. R. Themptander.

N:o 37.

Ank. till Riksd. Kansli d. 29 Jan. 1867, kl. 7 e. m.

Kongl. Maj:ts Nådiga Proposition till Riksdagen, angående användande af behaglig tids förlänings-spanmål vid ordnandet af presterskapets aflöning; Gifven Stockholms Slott den 25 Januari 1867.

Efter det Kongl. Maj:t, som ansett den till understöd åt kyrkoherdar i vissa pastorat på behaglig tid förlänade kronotionde-spanmål, hvilken, med tillämpning af Kongl. Cirkulärbrevet den 9 November 1840 och § 9 uti Förordningen den 11 Juli 1862, redan blifvit eller hädanefter kan varda till Kronan indragen, böra, med afseende å denna spanmåls äldre bestämelse, företrädesvis komma i fråga att användas till fyllande af de brister, som inom en eller annan ort kunna uppkomma i tillgångarne för presterskapets aflöning, genom nådigt Bref den 21 sistlidne December anbefallt Sitt och Rikets Kammar-kollegium och Statskontor att angående ifråga-

varande spanmåls användande för berörda ändamål sig i underdånighet utlåta, hafva Kammar-kollegium och Statskontoret uti en till Kongl. Maj:t den 4 innevarande månad aflåten underdånig skrifvelse meddelat:

att ifrågavarande, genom flera Kongl. Bref och Resolutioner, i äldre tider åt vissa kyrkoherde-beställningar, hufvudsakligen för pastoratens ringhets skull, på obestämd eller behaglig tid anslagna tionde-spanmål, vid Konung Carl XI:s reduktion väl icke indrogs till Kronan, men på grund af Reduktions-kommissionens utredning noggrant skiljdes från den ständiga vederlags-spanmålen, och genom Kongl. Brefvet den 7 Oktober 1696 förklarats skola alltid stå under Kongl. Maj:ts fria disposition;

att, sedan Kongl. Maj:t den 3 Mars 1773 i nåder förordnat om alla personela och extra löningsförmånens indragning vid innehafvarnes afgang, den 24 Oktober 1790 till Kongl. Maj:ts Befallningshafvande och Konsistorierna utfärdats nådigt Cirkulärbref, med föreskrift, att vid inträffande ledigheter anmäla all den kronotionde-spanmål, som enligt 1696 års Bref under namn af behaglig tids förläning lägenheterna åtföljt, hvarefter under den 11 Januari 1805 blifvit i nåder förordnadt, att derjemte skulle uppgifvas ej mindre prestbordets än pastoratets afkastning, på det vid hvarje tillfälle måtte kunna i nåder pröfvas, huruvida dessa förlänningar vore för presterskapets tillståndiga bergning nödvändiga eller icke;

att några bestämda grunder för pröfningen häraf dock icke blifvit fastställda, förr än genom Kongl. Brefvet den 29 April 1812, då, uppå Kammar-kollegii underdåniga hemställan, dertill antogs en behållen årlig inkomst af 100 tunnor spanmål, såsom erforderlig för en kyrkoherdes tillståndiga bergning; och hade redan då, på grund af 1790 års Kongl. Bref, till Kronan återgått ett belopp af 706 tunnor, hvaraf under tiden en del blifvit till åtskilliga skolanstalter anslagen;

samt att, sedan Rikets åren 1815 och 1818 församlade Ständer medgifvit att de härigenom uppkommande tillgångar finge anslås till understöd för rikets allmänna läro- och uppfostringsverk, men dels de i detta afseende deraf påräknade 1,000 tunnor säd redan i början af år 1838 influtit, dels dessförinnan Preste-Ståndet vid 1834 års riksdag hemställt, att det inkomstbelopp vid pastoraten i riket, hvilket blifvit fastställt såsom gräns för indragning af behaglig tids förlänings-spanmål, måtte vardas bestämdt till 150 tunnor årligen, Rikets Ständer uti underdånig skrifvelse den 3 Oktober 1840, efter i ämnet erhållen nådig Proposition, och enär lefnadskostnaderna i allmänhet ostridigt förökats sedan 1812 års föreskrift meddelades rörande minimibeloppet af löneinkomster vid pastorat, hvarifrån indragning af behaglig tids förlänningar borde ifrågakomma, förmålt sig anse skäligt, att vid de pastorat, hvarest behållna inkomsten icke öfverstege 150 tunnor span-

mål årligen, den såsom behaglig tids förläning anslagna kronotionde-spanmål finge, der indragning deraf ej redan vore definitivt verkställd, för framtiden oförändradt bibehållas, samt bifallit, att vid pastorat, hvarest inkomsterna icke uppginge till 100 tunnor spanmål, dessa finge dertill af denna tillgång förökas; hvilken förökning sedermera, efter föregången utredning, genom Kongl. Brevvet den 8 Maj 1845 för hvarje sådant pastorat, enligt Rikets Ständers beslut, till beloppet faställdes, med användande dertill förskottsvis af annan Statsverkets behållna spanmål, emedan de sedan föregående riksdag indragna behaglig tids förlänningar då ännu icke dertill förslogo;

af hvilket allt Kammar-kollegium och Statskontoret ansågo följa, att omsorgen för presterskapets anständiga bergning, eller samma princip, som genomgår Kongl. Förordningen den 11 Juli 1862, angående ordnande af presterskapets aflöning, legat till grund ej allenast från början för anvisandet på behaglig tid af ifrågavarande slags spanmål till vissa kyrkoherde-beställningar, utan ock sednare vid bestämmandet af grunderna för indragning deraf;

Och då likaledes, enligt Kammar-kollegii och Statskontorets åsigt, det icke kunde bestridas, att lefnadskostnaderna för en kyrkoherde, hvilka år 1812 antogos erfordra en behållen inkomst af 100 tunnor spanmål, men redan år 1840 af 150 tunnor, sedan dess åtminstone i samma proportion stigit, ehuru numera någon bestämd minimi-inkomst icke blifvit i ofvanberörda Förordning den 11 Juli 1862 såsom grund för omdömet om anständig bergning fastställd, utan sådant gjorts beroende af pröfning i hvarje särskildt fall, hafva Kammar-kollegium och Statskontoret i underdånighet hemställt, att till innevarande Riksdag måtte aflåtas nådig framställning derom att, utan hinder af föreskrifterna i Kongl. Brevvet den 9 November 1840, den behaglig tids förlänings-spanmål, som ännu icke blifvit till Statsverket indragen, vid nu pågående löneroglering för presterskapet måtte få till åstadkommande af anständig bergning för detsamma användas, så att dylik förläning hvarken måste ovilkorligen indragas från beställning, hvarvid inkomsterna uppgå till 150 tunnor spanmål, om detta belopp derstädes skulle anses för anständig bergning otillräckligt, eller på annat ställe anslås blott till fyllnad i 100 tunnors löneinkomst; till hvilken hemställan så mycket mera skäl syntes Kollegierna förefinnas, som ej allenast de ständiga vederlagen, tillika med inkomsterna af stomhemman m. m., numera gjorts rörliga och flyttbara från de lägenheter, dit de ursprungligen blifvit anslagna, utan ock den anbefallda lönerogleringen åsyftade förbättring i lönevilkoren jemväl för komministrar och öfriga lägre ordinarie presterskap; hvaremot, beträffande den förlänings-spanmål, som på grund af gällande föreskrifter redan indragits, Kammar-kollegium och Statskontoret, enär denna spanmål enligt ofvan afgifna utredning bland Statsverkets ordinarie

tillgångar ingått och blifvit för dess allmänna behof använd, bland annat, till förmån för undervisningsverken, förmålt sig vara af den mening, att fråga om återgång deraf till presterskapet, som densamma aldrig med privilegirätt besuttit, icke borde väckas.

Med afseende å hvad sålunda förekommit vill Kongl. Maj:t härmed föreslå Riksdagen att, vid ordnandet af presterskapets inkomster i enlighet med Kongl. Förordningen den 11 Juli 1862, den uti nu gällande riks-stat under rubriken Kleresi-staten upptagna behaglig tids förlänings-spanmål, som, med tillämpning af gällande författningar, blifvit eller hädanefter skulle varda till Kronan indragen, må af Kongl. Maj:t få användas till fyllande af den brist, som inom en eller annan ort kan uppkomma i tillgångarne för presterskapets aflöning.

Kammar-kollegii och Statskontorets i denna Proposition omförmälda underdåniga skrifvelse kommer att Riksdagens vederbörande Utskott tillhandahållas; Och Kongl. Maj:t förblifver Riksdagen med all Kongl. nåd och ynnest städse välbevågen.

CARL.

F. F. Carlsson.

Utdrag af Protokollet öfver Ecklesiastik-Ärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i Stats-Rådet å Stockholms Slott den 25 Januari 1867.

Närvarande:

Hans Excellens Justitie-Statsministern Herr Friherre *De Geer*,
 Hans Excellens Statsministern för Utrikes Ärendena Herr Grefve *Manderström*,
 Statsråden: Grefve *von Platen*,
 Lagerstråle,
 Bredberg,
 Reuterskiöld,
 Carlsson,
 Lagercrantz,
 von Ehrenheim.

 Föredragande Departementschefen, Statsrådet *Carlson* uppläste derefter till justering följande, i öfverensstämmelse med Kongl. Maj:ts, uppå Stats-Rådets

Rådets enhälliga tillstyrkande, förut fattade beslut, uppsatta förslag till Kongl. Maj:ts nådiga Propositioner till Riksdagen, nemligen:

3:o angående användande af behaglig tids förlänings-spanmål vid ordnandet af presterskapets aflöning;

Uppå Stats-Rådets underdåniga tillstyrkande fann Kongl. Maj:t godt berörda förslag, sådana de finnas detta protokoll bilagda, i nåder gilla samt befallde, att i enligt dermed nådiga Propositioner skulle till Riksdagen aflåtas.

Ex protocollo
O. R. Temptander.

N:o 38.

Ank. till Riksd. Kansli den 29 Jan. 1867, kl. 7 e. m.

Kongl. Maj:ts Nådiga Proposition till Riksdagen, angående utbyte af komministersbostället i Lungsunds socken, bergskronatorpen Östra och Vestra Lindås, emot $\frac{1}{8}$:dels mantal kronoskatte Sundstad N° 1; Gifven Stockholms Slott den 25 Januari 1867.

Uti en hos Kongl. Maj:t genom befullmäktigade ombud, Bruksegarne J. Herlenius och O. F. Ståhl samt vice Pastor A. Olsson, gjord ansökan,
Bih. till Riksd. Prot. 1867. 1 Saml. 1 Afd. 5 Häft.